

[Krag.]

30 Mill. Kr.? Jeg tvivler derpaa. Hvis man kan faa udbredt indenfor det danske Landbrug en tilsvarende Forstaaelse af, hvad det vil sige at modtage offentlig Hjælp, som man for længst har udbredt i Arbejderbefolkningen, er der sikkert et meget stort Tal, der vil melde sig, og hvis man da ikke kan give dem de 2 pCt., skal vel Procentsatsen sættes ned, og saa bliver Hjælpen for den enkelte endnu mere betydningssløs.

Jeg vil sige til det konservative Folkeparti, at man, for at faa disse to Regeringsforslag, har ofret alt, ja, jeg kan sige ofret lige til det allerhelligste: selve Kravet om en Militærpolitik, der fører til et virkeligt, et effektivt Værn. Det har man ofret, det, som har været Kravet hidtil. (*Ole Bjørn Kraft*: Og De er den rette til at sige det!). Ja, det er jeg den rette til; selv om jeg maaske har en anden Opfattelse end det konservative Folkeparti paa dette Punkt, har jeg Lov til at minde Partiet om, hvad der har været den røde Traad, Livsnerven i dets Politik hidtil. (*Ole Bjørn Kraft*: Og er det stadig væk!). Og er det stadig væk — ja, det er jo en vidunderlig Maade, hvorpaa dette Formaal saa er plejet. I hvor mange Resolutioner, Mødetaler og politiske Skaaltaler har man ikke erklæret Plejen af Landets Værn for Livsnerven, for den røde Traad i dansk Konservatisme? Da man i 1929 ikke kunde faa Traaden spundet tyk nok, saa drog man Grunden bort under et borgerligt Styre for at drage i Kamp for Livssagen, som man den Gang haabede at sejre paa, for at drage i Kamp for Gennemførelsen af en Forsvarsordning, som udgiftsmæssigt laa væsenligt over det, som man nu vil nedskrive med de 2,3 Mill. Kr., som der i Forliget her er Tale om. Man vendte hjem med brodne Pander fra denne Kamp — det kan jo ikke nægtes —, men tilsyneladende holdt man dog Fanen højt, og i Dag viser det sig desværre at være Camouflage. I Dag ligger Livssagen paa lit de parade. (Afbrudelser). Ja, desværre — desværre, maa man sige, naar det viser sig, at der fra en Person eller et Parti, som man har taget alvorligt, er handlet saaledes, at man forstaaer, at det hele har været en Film. Det er altid beklageligt. Livssagen ligger nu paa lit

de parade; Nerven i Partiets Politik har man overklippet, og det er ubegribeligt, hvorfor man har gjort det, for vilde man tage Regeringens Forslag om midlertidig Hjælp til de arbejdsløse, kan jeg ikke forstaa, at der skulde betales nogen Pris for det; man kunde jo bare have stemt for det. Det ligger her i Tinget, det vilde komme fra Udvalget til Behandling her, det stod det konservative Folkeparti frit for at stemme for dette Forslag. At det skulde lægge sit Offer paa Regeringens Alter for Adgangen dertil, maa dog forekomme i allerhøjeste Grad besynderligt. Og vilde man have Regeringens Forslag om Understøttelse til Landbruget, ja, saa forekommer det mig, at den samme Adgang stod Partiet aaben. Vi ved jo, at denne Sag meget hurtigt vilde være kommet frem til Afstemning her i dette Ting. Vi ved, at allerede, før disse Forhandlinger, som nu har ført til det skønne Resultat, vi behandler i Dag, var indledet, var Ændringsforslag indkaldt, og Sagen vilde være kommet frem til Behandling i dette Ting; og saa havde det jo staaet det konservative Folkeparti ganske frit for, som sagt, uden at nogen Offerskilling skulde lægges paa Alteret, at stemme for dette Forslag. Forslaget vilde da have forladt dette Ting som vedtaget. Og Partiet havde jo ogsaa Magten til at gøre ligesaa i det andet høje Ting. Hvorfor i al Verden det da har ladet sig paa tvinge det Tilbehør, som disse to Forslag nu har, det er ubegribeligt. Ja, hvorfor det ligefrem har ment det fornødent at gøre Harakiri paa sit eget politiske Livsindhold, maa forekomme udenforstaaende ubegribeligt.

Der er tilknyttet en Indkomstskat, et Kvartals Indkomstskat i indeværende Aar paa 17,2 Mill. Kr. Og nu ser jeg nok, at den konservative Presse fremhæver som noget særligt fortjenstfuldt, at medens Regeringsforslaget om Indkomstskatten standse ved Indkomster paa 5 000 Kr., er det nu ført helt til Bunds. Ja, ja, helt til Bunds, det er saa som saa. Der er mellem det konservativ-radikal-socialistiske Skattestempel og Bunden Plads til en hundredtusindtallig Del af den danske Befolkning. Saa helt til Bunds er de Herrer slet ikke kommet, thi naar man fritager alle dem, hvis